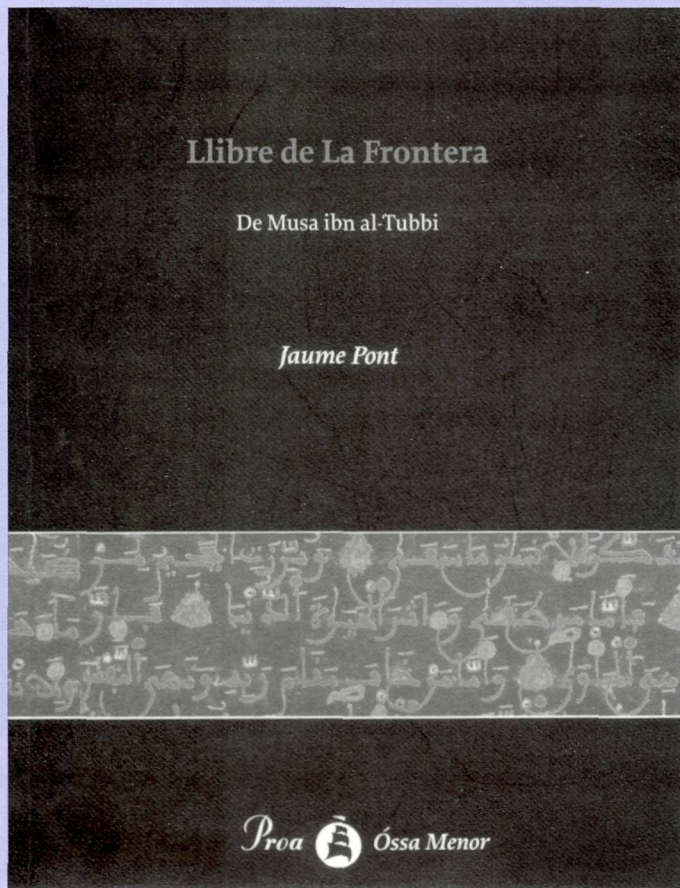

Llibre de la frontera

arribat a les seves mans el meu llibre de poemes Divan i de la seva intenció de traduir-lo a l'àrab. Després de tota una sèrie de judicis crítics sobre el poemari, els quals naturalment estalvio al lector, em pregava una resposta immediata, 'des de la complicitat apassionada deia- per les veus immortals de la poesia andalusina' ”.

El professor Sumi comunica a Jaume Pont que uns mesos abans havia fet una troballa extraordinària: de manera totalment casual havia descobert l'anomenat per ell Llibre de la Frontera. Li proposa, a més, que en faci la traducció catalana a partir de les traduccions que ell, per la seva part, farà de l'àrab al francès i a l'italià. A partir d'aquí comença una aventura literària que està a l'alçada de les millors històries del gènere de misteri i que no us desvetllaré.

Però l'atractiu del llibre que ens ocupa no és tan sols la màgia que l'envolta. L'antologia d'Ibn al-Tubbi recull poemes de diversos autors i multitud de temes: l'erotisme i les seves variants, la sàtira, l'elegia o el comiat per la pèrdua de la terra estimada, la introspecció ascètica i mística, l'amor. Llegint els versos de l'antologia ens adonem que els grans temes continuen essent els mateixos per damunt del temps. És d'aquesta manera com el Llibre de la Frontera difumina l'espai dels segles i ens porta les veus poètiques d'homes i dones que van poblar, fa segles, les terres lleidatanes.

Llegir el Llibre és escoltar en present paraules que van ser dites a voltes a crits, a voltes a cau d'orella, o potser amb una serena mitja veu. Són paraules que esborren la frontera dels temps. I com que els records són el passat reviscut al present, jo lleigeixo i rellegeixo els versos que ens arriben de la mà de Jaume Pont, les seves paraules que tracen un pont necessari entre els altres i nosaltres, i escric això observant la frontera blava de l'horitzó.

Rosario Curiel

RACÓ LITERARI

Arriba Sant Jordi, i, amb ell, les roses, els llibres. Els regals. Potser la banalització comercial de la cultura, la celebració un xic surrealista d'allò que s'hauria de repetir els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any, però no es pot negar que amb el Dia de Sant Jordi arriba l'esplendor festiu de les lletres.

Arriben les novetats editorials. Els mitjans de comunicació ja fa temps que ens bombardegen per fer-nos comprar tal o tal llibre. Però qui escriu això, maniàtica del record, ha començat a pensar que el Sant Jordi de l'any passat ens va regalar un llibre envoltat de màgia: el Llibre de la Frontera.

Editat per Proa, el Llibre de la Frontera és un recull de poemes d'un tal Musa ibn al-Tubbi sobre els poetes del districte o amal àrab de la Lleida dels segles X, XI i XII que ens arriben de la mà de Jaume Pont, professor de la Universitat de Lleida, poeta i crític literari de mèrits llargs de detallar en aquestes línies. Jaume Pont és, en

aquest cas, traductor dels textos i jo diria que coautor: qui llegeixi el Llibre de la Frontera se n'adonarà ràpidament de fins a quin punt l'encís dels versos i de la història que els envolta captiven el traductor fins a convertir-lo en un autor més del que es podria dir que és un llibre de llibres, una mena de joc de miralls on l'últim en arribar es troba escrivint allò que ha escrit un altre, que ha escrit un altre, que ha escrit un altre.

Però deixem que sigui el mateix Jaume Pont qui ens obri la porta d'aquest misteriós llibre i ens comenci a parlar de la seva història:

“El llarg pelegrinatge d'aquest llibre va començar l'agost de 1983, quan vaig rebre la primera carta de Mohamed Omar Sumi des del Caire. En un italià cerimoniós i acadèmic, i amb una lletra molt atapeïda que em va costar les meves hores desxifrar, el professor Sumi, investigador i bibliotecari a la Universitat d'al-Azhar, em posava al corrent de com havia

Congregació de la Verge dels Dolors

La Congregació de la Verge dels Dolors d'Alpicat i els orígens propis servites

de les infinites creus dels homes per dur-los consol i cooperació redemptora (fragment de la introducció a la regla de l'orde

gacions anyal, aquest any a Amer (Girona), i coordinar la col·laboració entre nosaltres. Ja s'han fet, en el poc temps que hi som, actuacions i estudis, i projectes de futur, que ens demostren l'actualitat i l'aportació positiva a l'Església d'avui de les congregacions dels Dolors.

L'Esperit Sant, que crida els Primers Pares (set sants fundadors dels servites) l'any 1233, us crida ara també a vosaltres perquè siguem testimonis de l'Evangeli en comunió fraterna, per tal d'estar al servei de Déu i de l'home, tot inspirant-nos constantment en Maria, Mare i Serventa del Senyor. El Senyor ressuscitat us invita a caminar pel camí de la santedat, que des de fa 762 anys

mirem de recórrer els components de l'Orde dels Servents de Maria, *servites*, i a fer arribar a les vostres famílies i comunitats cristianes la presència activa de Maria, la mare de Jesús.

Camineu, doncs, vosaltres que sou part viva de la Família dels Servents de Maria, pel camí de la santedat, edifiqueu l'Església-comunió, anuncieu l'Evangeli en aquells llocs i en aquelles situacions en què només vosaltres, per la vostra condició de laics, podeu donar testimoni de Crist, fill de Maria i primogènit entre molts germans, tot vivint el baptisme a la llum d'aquesta regla de vida seglar servita.

Vosaltres participeu així en la missió evangelitzadora de l'Església, bo i portant als germans, com Maria, la Paraula que salva, i estant-vos amb Ella al peu

seglar servita).

Tot i que el primer convent fou el del Bonsuccés de Barcelona (avui el carrer es diu Bonsuccés encara), la devoció a la Mare de Déu, sota el títol de set dolors, set moments en la vida de Crist, està afermat arreu de Catalunya i per tant al nostre poble d'Alpicat. És per això que els aproximadament 25 grups de congregants o confreres que hi ha a Catalunya hem decidit conèixer-nos i compartir l'alegria del nostre origen servita, i formar el Secretariat de les Congregacions de la Mare de Déu dels Dolors de Catalunya, en comunió amb els frares i les monges servites de tot l'Orde dels Servents de Maria. La primera finalitat del Secretariat és la d'organitzar la trobada de congre-

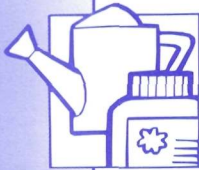
Verge dels Dolors
CONGREGACIÓ D'ALPICAT

La V Trobada d'enguany, el diumenge 25 de febrer a Amer, aporta noves perspectives al conjunt de congregacions, amb les celebracions pròpies d'aquest temps de quaresma i setmana santa. En primer lloc, reforça l'aportació generosa a la comunitat cristiana local, col·laborant en la catequesi d'infants i adolescents (futurs congregants dels Dolors), en la litúrgia, els cants, el servei de monitor i lector, etc... i sobretot en la presència enmig de l'Església, en la pregària comunitària i particular. La riquesa religiosa i cultural que les congregacions han aportat al nostre país és notable. El testimoni de les capelles o esglésies dedicades a la Mare de Déu dels Dolors en són una prova; crear un arxiu amb la documentació més antiga i com la recuperació de partitures musicals i altres són col·laboracions que el Secretariat de les congregacions dels Dolors fa a la cultura catalana.

Congregació de la Verge dels Dolors d'Alpicat

Col·labora amb

EL Nou Pinetell

Lluita contra la carpocapsa

"A l'estiu tota cuca viu"

Potser el més representat de tots els cucs és el que apareix sortint d'una poma. Es tracta del que els científics anomenen *Cydia pomonella*, la gent de camp carpocapsa o corc de la poma i la pera, i els castellans *agusanado*.

Cada cop, els nostres fructicultors de pomes i peres troben més present aquest insecte en les seves plantacions, que ha esdevingut un autèntic problema que posa en perill la rendibilitat de la seva collita, potser a causa de la disminució de moixons insectívors i altres depredadors i/o paràsits, però també a causa dels canvis en les estratègies de control fitosanitari.

El plantejament racional pel control d'aquesta plaga obliga a conèixer força bé quin és el procés evolutiu de la papallona causant (cosa fàcil de consultar en qualsevol llibre especialitzat. El més proper sigui segurament: GARCIA DE OTAZO et al. (1992) *El peral. Control integrat de plagas*. Ed.

lluita fitosanitària més adequada en cada moment, que es farà en funció de la forma predominant en què es trobi l'insecte.

És important també tenir present que la generació

larva de carpocapsa

més fàcil de combatre és la d'abril-maig, ja que normalment és la més agrupada, el procés d'incubació és més lent, la posta es fa sobre fulles, i per tant les larves quan neixen estan més temps susceptibles a ser eliminades abans de penetrar el fruit, moment a partir del qual no es pot establir cap estratègia de control.

A continuació es comenten els productes que l'experiència ens està demostrant com més adequats per combatre en cada estadi evolutiu, ordenats per grups i en general segons eficàcia.

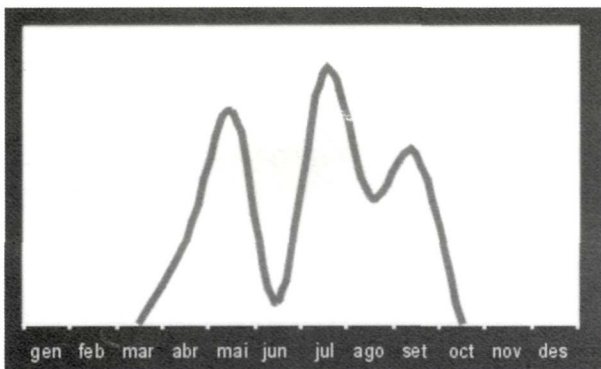
més, productes amb efecte contra larves.

Larves

Els productes que avui estan donant millors resultats són els microencapsulats, de metilparation⁽²⁾ i de fenitrotion⁽¹⁾, però bé que la seva eficàcia no depèn tant de la matèria activa que aporten, sin de les característiques de les microcàpsules que les contenen. Són també vàlids els productes tradicionals: metilparation⁽²⁾ (producte tòxic i gens respectuós amb la fauna auxiliar), fosmet, metil-azinfos⁽¹⁾, fosalone, clorpirifos⁽¹⁾, metil-clorpirifos⁽¹⁾, carbaril⁽¹⁾, acefat⁽¹⁾, metidation⁽¹⁾, fenitrotion⁽¹⁾, mecarbam⁽¹⁾, fosfamidon⁽²⁾, diazinon⁽¹⁾, fentoat⁽²⁾, fention⁽¹⁾, malation⁽²⁾... Altres productes més innocuus al medi, com són els esmentats inhibidors de quitina i juvenoids, tenen l'inconvenient que normalment tenen efectes lents i causen la mort definitiva de la larva quan ja ha perforat el fruit, el mateix es pot dir dels productes BT's (a base de *Bacillus thuringiensis*). Existeix actualment un altre producte al mercat molt respectuós amb la fauna auxiliar: la tefubencida, que si provoca una parada d'activitat a la larva que l'ingereix, però malgrat, que se li augura una excel·lent perspectiva de futur, encara no manifesta comercialment tota la regularitat d'efectes esperada.

Ous

Els productes més eficients són els inhibidors de quitina (grup benzoi urees): diflubenzuron⁽¹⁾, flufenoxuron⁽¹⁾, teflubenzuron⁽¹⁾, hexaflumuron⁽¹⁾ i

Corba de vol típica a Lleida de mascles de carpocapsa

Agro Latino), fer el seguiment de la presència de la plaga mitjançant la captura de mascles amb trampes de feromona de femella, i tenir en compte que: la vida mitjana d'un adult és de 15-18 dies i es pot desplaçar en un radi de 500 m. Cada femella pon 30-50 ous, la incubació dels quals dura 18 dies a temperatura de 15°C i 6 dies a 25°C, dades totes elles importants a l'hora d'establir l'estratègia de

triflumuron⁽¹⁾, així com el juvenoid fenoxycarb. Aquests són productes molt residuals, però respectuosos amb la fauna auxiliar (insectes agrícolament beneficiosos) i amb nul o escàs efecte sobre l'home. Per obtenir-ne el màxim efecte ovicida cal aplicar-los a l'inici de la posta. Per problemes de resistència no és aconsellable realitzar més de dos tractaments/any amb un inhibidor de quitina ni amb fenoxycarb. Són, a

Adults

Els piretroids són els productes més idonis, ja que l'adult no s'alimenta, i són necessàries, doncs, matèries amb efecte de xoc